

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Eleny Kováčovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu: **F. A., zastúpeného Mgr. V. H.**, proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Banskej Bystrici**, o preskúmanie postupu žalovaného pri vybavovaní sťažnosti žalobcu pod číslom sť. 7/2007 – správy o vybavení sťažnosti číslo sť. 7/2007 zo dňa 12. decembra 2007, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. mája 2008, č.k. 23 S 27/2008-45, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23 S 27/2008-45 zo dňa 28. mája 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu žalovaného pri rozhodovaní o sťažnosti žalobcu na postup Okresného lesného úradu v Lučenci pri zápise zmien v evidencii orgánov Urbárskej lesnej spoločnosti Š.. V žalobe navrhol znenie petitu tak, že súd určuje, že postup žalovaného pri vybavovaní sťažnosti žalobcu sť. 7/2007 bol porušením zákona č. 181/1995 Z.z. a zákona č. 71/1967 Zb.

Krajský súd po preskúmaní veci v medziach žaloby na riadnom pojednávaní žalobu žalobcu v zmysle § 250j ods. 1 OSP zamietol, pretože dospel k záveru, že postup žalovaného v rámci vybavovania sťažnosti bol v súlade so zákonom.

Uviedol, že žalobca v žalobe žiadal, aby súd určil, že postup žalovaného pri vybavovaní sťažnosti žalobcu pod číslom sŕ. 7/2007 bol porušením zákona č. 181/1995 Z.z. a zákona č. 71/1967 Zb.

Proti rozsudku krajského súdu žalobca podal odvolanie prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa jeho názoru prvostupňový súd pochybil, keď dospel k záveru, že postup žalovaného pri vybavovaní sťažnosti žalobcu bol v súlade s ustanovením § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 152/1998 Z.z. o sťažnostiach, nakoľko žalovaný v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia mal na základe podanej sťažnosti žalobcu zisťovať, či orgán postupoval v súlade s právnymi predpismi, či neboli v činnosti konajúceho zistené nedostatky a škodlivé následky nedostatkov.

Poukázal na skutočnosť, že správny orgán, voči ktorému sťažnosť smerovala, nemal dôvod požadovať predloženie v článku I.3 uvedených listín a zmenu v osobe predsedu mal vykonať ihneď.

Uviedol, že pokiaľ správny orgán pozemkové spoločenstvá bez právnej subjektivity len eviduje a zmeny v nich zaznamenáva na základe oznámení, ktoré zmeny nemajú konštitutívne účinky, potom bol celkom nesprávny jeho postup v čase, keď na základe oznámenia údajného novozvoleného predsedu urbárskeho spoločenstva, zmenu v tomto orgáne nezaevidoval, ale vyžadoval predloženie listín (zápisnice z členskej schôdze, prezenčnú listinu), z ktorých akoby skúmal, či oznámená skutočnosť je pravdivá, a či k zmenám došlo v súlade so stanovami spoločenstva.

Taktiež je toho názoru, že pokiaľ oznamovateľ vôbec nie je schopný vierohodne preukázať, že došlo k zmene skutočností, ktoré chce zapísať, potom by správny orgán túto zmenu vyznačiť nemal. Vierohodnosť listín spochybnil doteraz platne zapísaný predseda pozemkového spoločenstva a ním uvedené skutočnosti neboli zo strany oznamovateľa a nového predsedu vyvrátené, a preto postup zo strany správneho orgánu, ktorý napriek tomu zmenu vykonal, žalobca nepovažuje

za správny, a teda rovnako ani spôsob vybavenia sťažnosti zo strany žalovaného, ktorý žiadne pochybenie v postupe prvostupňového správneho orgánu nevidel.

Taktiež uviedol, že zákonná úprava pozemkových spoločenstiev bez právnej subjektivity je podľa názoru žalobcu nedostatočná a v aplikačnej praxi spôsobuje jednotlivým členom spoločenstiev a spoločenstvám ako takým veľké problémy. Nedostatky by mohli preklenúť správne orgány rozumným výkladom.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP na pojednávaní podľa § 250ja ods. 2, § 214 ods. 1 OSP a rozhodol podľa § 219 ods. 1, 2 OSP tak, že napadnutý rozsudok potvrdil.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 6 OSP správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 152/1998 Z.z. o sťažnostiach, prešetrovanie sťažnosti je činnosť, pri ktorej orgán verejnej správy postupuje tak, aby zistil

skutočný stav vecí a jeho súlad alebo rozpor s právnymi predpismi, účelnosť a hospodárnosť plnenia úloh, osobu, ktorá zodpovedá za zistené nedostatky, ako aj príčiny ich vzniku a škodlivé následky. Pri prešetrovaní sťažnosti sa vychádza z jej obsahu bez zreteľa na to, kto ju podal a proti komu smeruje.

Podľa § 19 ods.1-3 citovaného zákona, výsledok prešetrenia sťažnosti sa oznamuje sťažovateľovi písomne s odôvodnením, či je sťažnosť opodstatnená alebo neopodstatnená. V prípade, že sa zistila opodstatnenosť sťažnosti, uvedú sa v oznámení aj opatrenia prijaté alebo vykonané na odstránenie zistených nedostatkov. Ak nemožno prešetriť predmet sťažnosti, orgán verejnej správy to bez zbytočného odkladu oznámi sťažovateľovi.

Ak sa sťažnosť skladá z viacerých samostatných bodov, v oznámení o výsledku prešetrenia sa údaje podľa odseku 1 uvedú ku každému bodu osobitne.

Sťažnosť sa považuje za vybavenú, ak bol sťažovateľ písomne informovaný o výsledku prešetrenia sťažnosti a ak sa prijali opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a príčin ich vzniku. O ústnej sťažnosti, ktorá bola vybavená hneď po jej podaní, sa písomné oznámenie nerobí.

Z administratívneho spisu žalovaného ako i doterajšieho priebehu konania odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmvacieho konania bol postup žalovaného pri vybavovaní sťažnosti žalobcu zo dňa 9. novembra 2007, ktorým žalovaný reagoval na podanú sťažnosť žalobcu listom zo dňa 12. decembra 2007, č. sŕ. 7/2007 označeným „správa o vybavení sťažnosti“, v ktorom uviedol, že sťažnosť žalobcu vyhodnocuje ako neopodstatnenú a zo strany žalovaného ako vybavenú.

Žalobca podaním zo dňa 9. novembra 2007 (doručeným žalovanému dňa 12. novembra 2007) označeným ako sťažnosť na postup Okresného lesného úradu v Lučenci pri zmene v evidencii orgánov Urbárskej lesnej a pasienkovej spoločnosti Š. sa domáhal preskúmania postupu Okresného lesného úradu v Lučenci pri vykonávaní zmien v registri pozemkových spoločenstiev.

Bolo zistené, že Obvodnému lesnému úradu v Lučenci bolo dňa 26. júna 2007 doručené oznámenie uvedeného pozemkového spoločenstva o zmene v orgánoch spoločenstva. Na uvedené oznámenie reagoval Okresný lesný úrad v Lučenci listami zo dňa 23. júla 2007, 9. augusta 2007 a 9. septembra 2007, ktorými od pozemkového spoločenstva žiadal doložiť ďalšie doklady súvisiace s oznamovanou zmenou v orgánoch pozemkového spoločenstva. Po preverení dôvodov zmeny obvodný lesný

úrad listom č. 2007/00116 zo dňa 31. októbra 2007 zobral zmenu v orgánoch Urbárskej lesnej a pasienkovej spoločnosti Š. na vedomie.

Podľa ustanovenia § 10 zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách vznik spoločenstva bez právnej subjektivity, ako aj to, kto je splnomocnený v mene takého spoločenstva konať navonok sa len oznamuje lesnému úradu.

Ako uviedol krajský súd, žalovaný pri riešení sťažnosti žalobcu postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami zákona o sťažnostiach, keď zisťoval zo správneho spisu prvostupňového správneho orgánu stav vecí, pričom nezistil rozpor s právnymi predpismi, najmä zákonom č. 181/1995 Z.z. a zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. Pokiaľ žalobca podľa obsahu žaloby vytýkal prvostupňovému správnomu orgánu – Obvodnému lesnému úradu v Lučenci, že vo veci zmeny v orgánoch pozemkového spoločenstva nevydal riadne rozhodnutie podľa správneho poriadku, tak súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že v danom prípade (pozemkové spoločenstvo bez právnej subjektivity) sa o zápisoch zmien údajov v evidencii pozemkových spoločenstiev bez právnej subjektivity nevydáva rozhodnutie. Zápisy nových spoločenstiev bez právnej subjektivity, ako aj ďalšie zmeny v údajoch o týchto spoločenstvách sa vykonávajú na základe oznámenia spoločenstva (spoločníkov alebo splnomocneného zástupcu) podľa § 10 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách, pričom takéto zápisy ani nemajú konštitutívne účinky, ako je to u spoločností s právnou subjektivitou (§ 11 ods. 2 zákona č. 181/1995 Z.z.). Príslušný správny orgán vykonané zmeny v evidencii iba oznamuje spoločnosti, čo sa v danom prípade aj stalo, keď listom zo dňa 31. októbra 2007 označeným ako „Zmena vedenia lesnej spoločnosti – potvrdenie“ Obvodný lesný úrad v Lučenci oznámil Urbárskej lesnej a pasienkovej spoločnosti v Š. (na vedomie aj žalobcovi), že do evidencie pozemkových spoločenstiev bola zapísaná osoba splnomocnená konať v mene spoločníkov, a to L. V.

Najvyšší súd SR preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu ani nebude opakovať odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne a postačujúce odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP v znení zákona č. 384/2008 Z.z. účinnom od 15.10.2008). V súdnom odvolacom konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Preto Najvyšší súd SR ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením vecí a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom

a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 SP. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovaný správny orgán nemá zo zákona právo na ich náhradu.

P o u ě e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 21. októbra 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová